

ΡΟΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τών ωρών μας μεταβολή, ενδιαφερόμενα π.λο.
 Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
 Συνδρομη γὰρ κάθε χρόνον—ὄκτ' ἢ φράγκα εἶναι μόνον.
 Γὰρ τὰ ξένα ὅμως μέρα—δέκα φράγκα καὶ ἰσὸ χέρι.

Ἐπιστὸν και τέταρτον ἀριθμοῦντες χρόνον
 στήν κλητὴν ἐβροῦμεν γῆν τῶν Παρθενώνων.

Ἐβῆ τοῦ Δεκεμβρίου,
 σφριγος Βουλευτηρίου.

**Διαφωνία σοβαραὶ
 καὶ τοῦ Κουβέρνου συμφοραί.**

- Φ.—Πῶς τὰ βλέπεις, Περικλέτο;
- Π.—Καθὼς πάντα μὲ χαρὰ.
- Φ.—Ἐποχὴ διαφωνίας, Περικλέτο φοικαρά.

Βλέπω μὲς' στὰ Πρωτανετα
 διαφωνιῶν ἀγῶνας...
 γὰρ ἀρχῆς διαφωνία
 Κερκυραίου και Κορώγιας.

Ταύτης δὲ καταπαύσεως μὲ τὴν ποῦρα τῆς Ἀόλης
 ἀνεβλόσθηος δευτέρα
 και πολὺ σοβαροτέρα
 θεῶ τοῦ Στέμματος Συμβούλων μὲς' στὴ σάλα τῆς Βουλῆς.

Νέα διαφωνία μετὰ κραυγῶν ἐξάλλων
 περὶ τῆς ἐγκυκλίου τῶν δημοδασκάλων.
 Νέα διαφωνία τὸ κράτος συγαλονεῖ
 κί' εἶναι μὲ κατωφθία κί' ἕνα μοιραῖον δῶμα,
 ὁ Στάτης μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου συμφωνεῖ
 κί' ὁ Γούναρης τῆς Πάτρας πηγαίνει μὲ τὸ γράμμα.

* Ἀλλὰ κί' ὁ Κερκυραῖος
 διαφωνεῖ μοιραῖος,
 βρε Περικλή, μ' ἐκείνους.

Και δημοδασκάλων
 μικρῶν τε και μεγάλων
 ἔφετε ἀκούω θρήνους.

Τι γνωμῶν μεγάλων ρεῖμα,
 μὲ και τί δασκάλων κλάμμα
 τῆν ἠχὸν εἰπὼν σὺν ἁρμόνῳ.

Ἐπειδὴ και μὲ τὸ πνεῦμα,
 ἐπειδὴ και μὲ τὸ γράμμα
 δὴν πληρόνεται τῶν νόμων.

* Ἐπρόσμεναν ἢ στούγγαίς τῆς λιμαδόρας μάννας
 νὰ πῶσθ τοῦ Κουβέρνο σὺν τῷ ρεῖμῳ...

Ἔτος χῶλα κί' ὕατὸ κί' ἐγκυκλία,
 νεα δ' εἰς Ρωμῶν μὲ τὴν γλῶσσαν.

Χῶλα κί' ἐξηγηταδὸ λογαριάζω,
 και σίχους' στὸ Ρωμῆαῖκο σῶριάζω.

διαφωνία πρώτη μὲ ποῦρα τῆς Ἀθῶν ας,
 κατόπιν δὲ δευτέρα χωρὶς κανένα ποῦρο.

* Ὅμως σὺν κανόνι κί' ἡ πρώτη
 κί' ἡ δευτέρα, πατριώτη,
 ἀφε σβῶς διελύθη,
 κί' ἐλυτήθησαν τὰ πλήθη.

Κάθ' ἕλις ἀπέθη φροῦδη,
 δια πῆγαν εἰς τὸν βρόντον,
 και πολλῶν βουλιμῶντων
 ἔκου ὀλιβερό τραγοῦδο.

Κί' ἡ παραίτησις ἐκείνη
 Γούναρη τοῦ Πατρινοῦ
 νέφος ἔβητε καταπῶ.

Κρίμα κρίμα ποῦ θὰ μείνη
 'στὴν Κυβέρνησι σὺν πρώτῳ
 νὰ φορολογῇ τὰ φῶτα.

Πάλιν χαῖνους ἀνία...
 καθεμὲ διαφωνία
 διαλύεται σὺν φροσκα.

Κί' ἀφε σβῶς ξεθυμαίνει
 κάθε γλῶσσα μεθυσμένη
 μὲ κρασὴ βαρεθὰ και μπροσκα.

Ρητόρων εὐκοιλίων
 περὶ τῶν ἐγκυκλίων
 σφοδρῶς διαφωνοῦντων.

Κί' ἤμῶν τῶν ἀκεφάλων
 μετὰ τῶν διδασκάλων
 σιχὰ καλοπονοῦντων.

Κυβερνητῶν τυχαίων
 τὸ κράτος τῶν ἀρχαίων
 λειψάνων κυβερνῶντων.

Πάντων δ' ἡμῶν συνάμα
 μέ πνεῦμα καί μέ γράμμα
 νυχθημερόν πεινῶντων.

Ὁ Κόντες σάν καί πρώτα
 μένει' σ'τά καθεστῶτα,
 τήν στάνη συγκρατεῖ.

Καί τῶν πιστῶν ἡ λύπη
 ἔσαν καπνοῦ τολύπη
 ἰσχύρισε κί' αὐτή.

Τήν ἐγκύκλιον ἐκείνην
 περὶ δημοδιδασκάλων,
 τήν γεννήσασαν ὀδύνην
 καί Βουλῆς μοιραῖον σάλον

Τήν ἐγκύκλιον αὐτήν,
 ποῦχε κάνει ρωμαλέον
 ἕνα κί' ἄλλον βουλευτήν
 ἀδρανῆ καί νυσταλέον.

Ἀπὲν τήν τρισαθλίαν, ὅπου κί' ἔμπροστούνης
 ἐγέννησε ζητήματα,
 καί τόσης ἀφροσύνης
 μᾶς ἔφερε παθήματα.

Τήν ἦσαν τέλος πάντων ὡς πέτραν τοῦ σκανδάλου,
 κί' ἐχάρησαν οἱ φίλοι,
 κί' ἐγέλασαν τὰ χεῖλη
 καί καθενὸς δασκάλου.

Διαφωνία, Περικλῆ, μεγάλη τῶν ἐν τέλει,
 διαφωνία Ζάχαρι, διαφωνία μέλι,
 διαφωνία σοδαρά τοῦ Κόντες πρὸς ἐκείνους,
 ποῦ κάθε νοῦς δέχεται πραγματικῶς δέχονους.

Διαφωνία, Περικλῆ, σ'τὸ γράμμα καί σ'τὸ πνεῦμα,
 διαφωνία Βασιλῆδ
 μέ τήν μοιραία τήν Ἐληά,
 ποῦ πέρνει τέλος αἰσίον μ' ἕνα μονάχα νεῦμα.

Διαφωνία τίποτα, διαφωνία τζιφρος,
 καί σπαραγμός καί κοπετός σὲ λιμαδῶρον σίφος,
 διαφωνία, Περικλῆ, ποῦ πάει' σ'τά χαμένα,
 καί τότε βλέπει γύρω σου μούτρα κατεδασμένα.

Διαφωνία, ποῦ' μπορεί
 νὰ φέρη καί σκοτούρα...
 διαφωνία πορπουρι
 μέ δύο κιάσις ποῦρα.

Τήν πῆτα, ποῦφαγ' εἰμένως
 ὁ Γούναρης ὁ Πατρινός
 ἦτανε Ζαχαρίνα.

Ἡ πῆτ' αὐτῆ τοῦ Πατρινοῦ
 δὲν ἦταν ὅπως τοῦ Σπανοῦ
 πῆτα κολοκυθένια.

Μεγάλων διαφωνίων δαιμονιώδες μέλος,
 ποῦ συμφωνία γίνεται, βρέ Περικλῆ, σ'τὸ τέλος.
 Μεγάλων διαφωνίων κυριαρχεῖ δαιμόνιον,
 ὅπου μᾶς παίζει μουσικὴν κουλίας ἐναρμόνιον.

Διαφωνία γλωσσική τοῦ Μι Καθβήμερτου
 μέ τὸν Παναγιωτόπουλο, ποῦ κάνει φασαρία,
 διαφωνία μερικῶν γὰρ τήν Παναγιωτάτου
 ἀν πρέπει κί' ἔθρας ὀψηλάς νὰ πάροιν ἡ κυρία.

Διαφωνία τραγική περὶ χαρτοπαιγνίων
 ἀν πρέπει τώρα μέ μορφήν ν' ἀνοίξουν καφφενείων.
 Διαφωνεῖ μέ νηστικούς κάθε φαγάς χορτάτος
 κί' ἄλλῃται πρὸς ἀλήτας,
 Διαφωνία πολιτῶν μέ τὸ μοιραῖον κράτος
 καί τούτου μέ πολίτας.

Διαφωνία μέ φρονεῖς,
 μέ κάμα, μέ ποτόλι,
 διαφωνῶ, διαφωνεῖς,
 διαφωνοῦμεν ὄλοι.

'Ἄλλ' ὅμως κίτταξε χορδὸν
 ἐκ δημοδιδασκάλων...
 φθάνει μέ τόνον λιγαρόν
 τὰ βάσανά τοῦ ψάλλον.

Δασκάλων χορδὸς αὐλεῖ σοδαρός.

Ἴσ' ἀπάνω τὸ κεφάλι,
 πολυδάκρυτοι δασκάλου.

Μὲ τὰ γράμματα τῶν νόμων καί τὰ πνεύματα, πτωχοί,
 τὸ μεγάλο Παρλαμέντο τῶν πνευμάτων ἀπηχεῖ.

Ἴτ' ἔμπρὸς καί μέ τὸ γράμμα,
 Ἴτ' ἔμπρὸς καί μέ τὸ πνεῦμα,
 κί' ἄς συμπάγωμεν ἀνάμα
 γραμματοπνευμάτων γεῦμα.

Τῆχ' ἡ μοῖρα μας γραφτὸ
 καί μ' ἐκείνο καί μ' αὐτὸ
 νὰ μὴν πέρνωμε λεπτὸ.

Ἐν τῇ γράμματι τῶν νόμων μᾶς καθίζουσ' σ'τὴ γραμμῇ,
 καί μᾶς λένε νέτα σκέτα πὸς δὲν ἔχει πληρωμῇ,
 μέ τὸ πνεῦμα δὲ τῶν νόμων ἐν κιάραις ἐν αἰόλς,
 παραβιδομεν τὸ πνεῦμα πρὸς πατέρας τῆς Βουλῆς.

Τοιγαροῦν δὲν μᾶς πληρόνουν
 κί' ἐγκυκλίους μᾶς σκαρόνουν.
 Τοιγαροῦν ἡμεῖς ἐν φέρῳ
 φωνιζόμενοι σοφίας
 κατεσθλομεν ἀφίως
 σὺν εἰλαῖφ κί' ἔφυγαρῳ.

Τοιγαροῦν τε καί τοιγαρῶτα
 ρέει τῆς ζωῆς τὸ νάμα
 μέ τὸ πνεῦμα καί τὸ γράμμα
 καθενὸς κατσουλογδάρτη.